

עפ"ת 31638/01/15 - כפיר אליהו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 31638-01-15 כפיר אליהו נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50110471195

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מערערים	כפיר אליהו
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בפ"ת (כב' הש' טל אוסטפלד נאוי) מיום 29.12.14 בתת"ע 1592-11-14 בדחותו את בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדו, במסגרתו הוטל עליו קנס בסך של 1,200 ₪ ופסילה על תנאי של חודש, למשך שנה.

2. ב"כ המערער פירטה כי ביום 25.8.14 עוכב המערער בחשד לביצוע עבירה של אי ציות לרמזור אדום ונמסרה לידי, בגין כך, הודעה לתשלום קנס. המערער הגיש בקשה להישפט ודין בעניינו נקבע ליום 26.11.14.

עוד לדברי ב"כ המערער, ביום 19.11.14 הוגשה על ידה בקשה לדחיית הדיון בשל אילוצי עבודה בחו"ל וביום 23.11.14 ניתנה החלטת בית משפט קמא המורה על דחיית הדיון ליום 8.12.14 (להלן: "**ההחלטה**"). כן לדבריה, נמסר לנציג ממשרדה, בבירור שנערך עם מרכז המידע, ככל הנראה מחמת טעות אנוש, כי הדיון נקבע ליום 18.12.14.

הוסיפה וטענה ב"כ המערער כי החלטה לא הומצאה לה כדין ולהפתעתה התחוויר לה כי ביום 8.12.14 נשפט המערער בהיעדרו. על כן פנתה לתובעת וציינה בפניה את השתלשלות העניינים וכי הדיון נרשם ביומנה ביום 18.12.14 וקיבלה את הסכמתה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר המערער. ואולם בפועל משהוגשה הבקשה, הביעה התובעת את התנגדותה.

לדברי ב"כ המערער, למערער סיבה מוצדקת לאי התייצבותו ואף נגרם לו עיוות דין כתוצאה מההחלטה, לנוכח כך כי הוא עומד על חפותו ואף נוכח כשלים בחומר החקירה ועתרה לבית המשפט לקבל את הערעור.

3. ב"כ המשיבה טענה כי לא נתקיימו התנאים לביטול פסק דין שניתן בהעדר. שכן לא נמצאה סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות וטעות משרדית, כמו גם טעות במועד, אינן מהוות נסיבה כאמור. עוד לדבריה, אף לא נמצא כי נגרם למערער עיוות דין. שכן אמנם המערער עומד על כפירתו ואולם עלה מהמזכר, שהיווה בסיס לרישום הדו"ח, כי השוטר היה עד לביצוע העבירה.

דין והכרעה

4. אמות המידה המנחות את בית-המשפט בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק-דין נקבעו בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק-דין: קיום סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי-ביטול פסק-הדין.

תנאים אלה ייבחנו על ידי בית המשפט לאור תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ייעול ההליך הפלילי בעבירות קלות ותוך מתן הדעת לנטל המוטל על כתפיו, של נאשם שנשפט בהיעדרו, לשכנע את בית-המשפט כי מתקיימים בעניינו טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש (ר' רע"פ 9142/01 **איטליא נגד מדינת ישראל** להלן: "**עניין איטליא**").

5. את הסיבה המוצדקת לאי התייצבות המערער וב"כ לדיון, שנדחה לבקשתם, תולה ב"כ המערער בהיעדר ידיעה, בדבר ההחלטה, שניתנה, שעה ששהתה בחו"ל מטעמי עבודה, המורה על דחיית הדיון ליום 8.12.14.

ראשית יצוין כי עלה מעיון בתיק בית משפט קמא, כי ההחלטה הומצאה למשרדה של ב"כ המערער בפקס, ביום בו ניתנה.

עוד ייאמר כי קיימת אי בהירות, באשר לנסיבות בעטיין לא הובא מועד הדיון לאשורו, לידיעת ב"כ המערער. בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא, לביטול פסק הדין שניתן בהעדר, צוין בהקשר לכך כי עסקין בטעות אנוש של גורם במשרדי ב"כ המערער ו/או של מרכז המידע. זאת בעוד שבהודעת הערעור נטען כי המדובר ככל הנראה בטעות אנוש, הנופלת לפתחו של מרכז המידע. ואף פורט לראשונה העדכון השגוי, שנמסר לגורם במשרדי ב"כ המערער, על פיו עודכן יומנה, בדבר דחיית הדיון ליום 18.12.14, תחת המועד על פי ההחלטה, 8.12.14.

בכל מקרה הלכה היא שאי התייצבות לדיון מחמת טעות, אף אם בתום לב, כמו גם טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם, אינם מהווים סיבה מוצדקת לאי התייצבות (ר' עניין אטליא וכן רע"פ 5146/09 **שרעבי נגד מדינת ישראל**).

6. אף לא עלה בידי המערער להוכיח כי ייגרם לו עיוות דין היה ויותר פסק הדין של בית משפט קמא על כנו. אמנם המערער כופר במיוחס לו ואולם ממזכר שהוצג לעיוני עלה כי נצפה על ידי גורם משטרתי, בעת שנהג בטרקטור, כשהוא חוצה את הצומת באור אדום ומבצע את העבירה בה הורשע בהעדרו.

אף עלה כי לא נגרם למערער עיוות דין בהיבט הענישה. שכן חרף עברו התעבורתי המכביד הכולל עבירות חמורות, לא מוצה עימו הדין לרבות בהיבט הפסילה בפועל.

7. לאור סך כל האמור לעיל, דין הערעור להידחות.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ה, 17 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.